

FYRA HALLELUJA LAMMETS BRÖLLOP

HÄNDELSER I HIMLEN STRAX FÖRE KRISTI ÅTERKOMST

TEXTKOMMENTARER

ETT FÖRSTA HALLELUJA

Segerjubel från en stor skara i himlen

Upp 19:1 Sedan hörde jag likasom den starka rösten från en stor skara i himlen: ”Halleluja! Frälsningen och härligheten och makten finns hos vår Gud.”

Sedan hörde jag. Hörde (röst, röster) nummer 43 i ordningen. Den 68:esynen.

En stor skara i himlen. I Upp 7:9-10 såg Johannes en stor skara av frälsta människor inför tronen som hade kommit ut ur den stora bedrövelsen och som prisade Gud med orden ”Frälsningen finns hos vår Gud.” Här kommer lovsången åter från en stor skara frälsta men nu är det förvisso inte endast de som kommer från vedermödan utan från hela ”brudeskaran” av de frälsta och återlösta människorna från alla tider. Om den förra skaran var oräknelig för Johannes, så var denna det desto mer, men Johannes fick inte se skaran utan endast höra rösterna från deras lovsång som lät som ett mäktigt brus av otaliga himmelska körer.

Halleluja, hebr = halelu-Jah. Det är sammansatt av:

1. verbet *hillel* = lovsjunga, prisa, ära. **2.** Gudsnamnet *Jahvé* (JHVH), som var så heligt att man ej uttalade det. Hebreiska skrivs endast med konsonanter. I skriftspråket skrev man därför endast konsonanterna JHVH. Det är översatt med HERREN i vår svenska Bibel (1917). Den sammansatta formen halleluja är en imperativ form med uppmaning att ”lova HERREN”. Det är ofta förekommande i GT, särskilt i psalmerna. I NT förekommer halleluja endast i U-boken. Det är ett starkt uttryck för jubel över segern som nu har blivit fullkomlig.

Frälsningen och härligheten och makten finns hos vår Gud. Lovsångens innehåll:

• **Frälsningen.** För den stora räddade skaran betyder frälsningen allt för dem. De var en gång förlorade men blev räddade genom Jesu Kristi nåd och försoning.

• **Härligheten.** All yttre glans, materiellt välstånd och kroppsligt välbefinnande är inte tillräckligt för människans trivsel och verkliga harmoni. Hon är skapad för gudsgemenskap och det är endast härligheten från Gud som kan ge människan verklig lycka, livskvalité och salighet.

• **Makten.** Guds makt är grunden för det eviga livet i Guds härlighet. Han har makten att vidmakthålla och uppehålla frälsningen i all evighet. Han har makt att göra evigheten full av meningsfull aktivitet.

GUDS DOMAR ÄR SANNA OCH RÄTTFÄRDIGA

19:2 *ty sanna och rättfärdiga är hans domar. Han har dömt den stora skökan som fördärvade jorden med sin otukt, och han har utkrävt hämnd på henne för sina tjänarens blod.”*

Sanna och rättfärdiga är hans domar. Som människor har vi i vår nuvarande begränsning svårt att se djupet av förförelserna och hela vidden av fördärvet som nu råder på jorden och som har förekommit under historiens gång. Men den stora skaran av frälsta och från jordens begränsningar frigjorda människorna kan se hela händelseförloppet i ett högre ljus och får därmed en inblick i hur sanna och rättfärdiga Guds domar har varit.

Han har dömt den stora skökan. Det var särskilt den gren av "det stora Babylon" som kallas för skökan, som hade förföljt, pinat och marterat de heliga i alla tider. Skökan var en symbol för avguderiet med perversa sexriter och förförelse av hela världen. I den symbolen innefattas även den fallna kristna kyrkan, som förföljde de sanna kristna bekännarna. Hon hade nu blivit dömd och detta utlöste en särskild tacksägelse i de frälstas lovsång.

ETT ANDRA HALLELUJA

19:3 Och de sade igen: "Halleluja!" Och röken från henne stiger i evigheters evighet.

Halleluja, det andra i ordnigen. Den 44:e rösten. De båda första halleluja gäller Guds domar över "Babylon" – Guds seger över all ondska på jorden.

Röken, är troligen en symbol för minnet av "det stora Babylon" och dess undergång. Minnet av henne kommer att finnas i evighet och "röken" kommer att utgöra en varning för folken under tusenårsriket.

ETT TREDJE HALLELUJA

DE 24 ÄLDSTE OCH VARELSERNA PRISAR GUD

19:4 Och de tjugofyra äldste och de fyra varelserna föll ner och tillbad Gud som sitter på tronen, och sade: "Amen. Halleluja!"

Och de tjugofyra äldste och de fyra varelserna. Fortsättning på den 68:e synen. Detta är sista gången som de tjugofyra äldste¹ och de fyra varelserna nämns i Bibeln. (Men läsarens saknad av dem är enbart temporär, ty de hör evigheten till och alla frälsta skall få både se och möta dem i den himmelska världen.)

Föll ner och tillbad Gud som sitter på tronen. Den 45:e rösten. Tillbedjan och lovsång kommer att överflöda framför tronen.

Amen. Halleluja! Detta är det tredje halleluja i ordningen och utgör själva inledningen till en lovsångskör om Lammets bröllop.

EN RÖST FRÅN TRONEN UPPMANAR TILL ATT LOVA GUD

19:5 Och det kom en röst från tronen som sade: "Prisa vår Gud, alla hans tjänare, ni som fruktar honom, höga och låga."

Och det kom en röst från tronen som sade. Röst nummer 46 – en uppmaning till att tillbedja.

Prisa vår Gud. Uppmaningen att prisa Gud gäller Guds tjänare, som nu är samlade i himlen. Att vara en Guds tjänare betyder att ha tagit emot Kristus som sin frälsare. Joh 12:26. Änglarna kallas tjänsteandar. Hebr 1:14. Det finns troligen inga fler Guds tjänare kvar på jorden i slutet av vedermödan. Just före Lammets bröllop kommer efterskörden av vedermödans frälsta tillsammans med alla dess martyrer att ha ryckts upp till himlen och de är nu alla samlade där till bröllopfesten.

Höga och låga, har även översatts med stora och små. I brudeskaran finns det troligen inga barn, eftersom alla vid himmelsfärden får en uppståndelsekropp lik den som

¹Ämne 35: Vilka är de 24 äldste? kap 4 s158

Kristus har. 1 Joh 3:2. Att det finns både höga och låga, eller stora och små i överförd betydelse, har sin grund i att bland Guds tjänare finns det skillnader i förvaltningen av de pund som vi fått under jordelivet. Genom trogen förvaltning även av ett ringa pund kommer en del att få stor lön, medan andra åter kommer att gå miste om lönen och bli frälsta såsom genom eld. Men alla har del i frälsningen och är såsom Kristi brud medarvingar till Guds rike.

ETT FJÄRDE HALLELUJA – HERREN ÄR NU KONUNG

19:6 och jag hörde likasom rösten från en stor skara och likasom rösten av stora vatten och rösten av stark åska: "Halleluja! Herren vår Gud, allhärskaren, är nu konung."

Och jag hörde. Röst (röster) – nummer 40. Den stora skaran – **den 69:e synen.**

Likasom rösten från en stor skara. Som svar på uppmaningen att prisa Gud får nu Johannes höra den stora skaran av Guds tjänare som lik rösten av stora vatten och stark åska höjer sitt lov till Herren. Lovsången var så mäktig och imponerande att Johannes får ta till de allra starkaste uttryck för att beskriva den.

Halleluja, det 4:e i ordningen. Händels hallelujakör är något av det underbaraste man kan lyssna till här på jorden. Hallelujakören i himlen av miljoner återlösta, saliga människor som ropar ut sin lycka och sin seger, kommer att vida överträffa allt vi upplevt på jorden.

Herren vår Gud, allhärskaren, är nu konung. Herren vår Gud syftar på Kristus, den andra personen (*lat persona*) i Gudomen. Det onda på jorden har nu besegrats och dömts. Hela världen skall nu födas på nytt (Matt 19:28). Herren Jesus, som liksom Fadern är allsmäktig och allhärskare, skall nu träda fram som konungarnas konung. Han blir då den förste verkliga världshärskaren på jorden.

LAMMETS BRÖLLOP ANNONSERAS

19:7 *Låt oss vara glada och jubla och ge honom vår hyllning. Ty tiden har kommit för Lammets bröllop, och hans brud har gjort sig redo.*

Anledningen till glädjen är den förestående bröllopfesten, en av de mest sublimes händelserna för de kristna i Guds eviga rådslut.

Ty tiden har kommit. Lammets bröllop proklamerar i slutet av vedermödan strax före Kristi återkomst till jorden, vilket gör det möjligt för dem som blir frälsta i slutet av vedermödan att få vara med på bröllopet.

Lammets bröllop. *Gr gamos* = bröllop, äktenskap. Bibeln och i synnerhet U-boken har ett rikt bildspråk. De heligas – de utvaldas – andliga och eviga förening med Kristus framställs som ett bröllop och en bröllopfest.

* Redan i GT beskrivs relationerna mellan Gud och hans folk med en bild av ett äktenskap. Gud *trolovar sig i nåd och barmhärtighet* med sitt folk. Hos 2:19; Jes 54:5-6. Skaparen framställs som Israels äkta man och Israel som Herrens ungdomsbrud, som dock Herren på grund av hennes otrohet måste övergiva för en tid men sedan åter kommer att förbarma sig över.

* Syndarens upplevelse av frälsning framställs som en gemenskapsmåltid för den inre människan, då hon *får smaka att Herren är god*. Upp 3:20. I frälsningsögonblicket upplever den frälsta själen en festmåltid, då hon får uppleva en kärlek och en glädje som inte tillhör denna världen. Men denna första känsla får själen här under jordevandringen sällan återuppleva på samma djupa sätt rent känslomässigt. Men hon

vet att den kärleken finns och hon vandrar vidare i tro på att en gång få helt inneslutas i denna gudomliga kärlek som inga gränser vet. Den överjordiska föreningen med Kristus i Lammets bröllop är den frälsta själens svar på den djupa kärlek till Jesus som blev tänd i hennes inre värld vid pånyttfödelsen och som förstärktes vid andedopet.

* Liksom det jordiska äktenskapet är en förening av två som älska varandra, så är det himmelska äktenskapet mellan Kristus och *de heliga* en förening i kärlek. Även om det finns likheter är dock olikheterna i det himmelska bröllopet avsevärda. Brudgummen är endast en person medan bruden består av millioner och åter miljoner återlösta människor. Den jordiska timliga kärleken är endast en skugga av den himmelska, översinnliga och eviga kärleken.

* Det himmelska bröllopet nämns endast i detta kapitel i hela Bibeln och vad det innebär är ej förklarat. Förmodligen är det så sublimt att det hör till det obeskrivliga:

”Vad intet öga har sett och intet öra har hört och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka, vad Gud har berett åt dem som älskar honom.” 1 Kor 2:9

Och hans brud. Brud: *Gr gune* = **1:** kvinna (gift eller ogift, vuxen kvinna). **2:** hustru.

* Eftersom det här gäller en kvinna före bröllopet är det översatt med brud. – Den himmelska bruden omfattas av alla de heliga i både GT och NT och inte enbart av den nytestamentliga församlingen som det ofta framställs. Det nya Jerusalem är en bild av bruden, Lammets hustru, och där finns tolv representanter för GT i namnen på de tolv portarna och tolv representanter för NT i Lammets tolv apostlar. Jesus talade om att människor skall komma från öster och väster, norr och söder för att få sitta till bords med Abraham, Isak och Jakob vid den himmelska festen i Guds rike. Matt 8:11; Luk 13:28. Bruden är en förening av alla heliga.

Har gjort sig redo. Bruden har gjort sig redo redan här på jorden. Den viktigaste kvalifikationen är att mottaga och klä på sig brudedräkten som ”konungen” har köpt åt sin brud. *”Den som har blivit döpt till Kristus har iklätt sig Kristus.” Gal 3:27* Bruden är en kontrast till skökan liksom Jerusalem är en kontrast till Babylon.

DET FINA LINNET ÄR DE HELIGAS RÄTTFÄRDIGHET I KRISTUS

19:8 *Hon har fått rätt att klä sig i skinande vitt linnetyg. Ty linnetyget är de heligas rättfärdiga gärningar.”*

Skinande vitt linnetyg. Den vita klädnaden, syndaför låtelsen och reningen från syndiga begär, är en gåva. Bruden har fått denna ställning av frihet från synd och tillräknad rättfärdighet genom nåden i Kristus.

Ty linnetyget är de heligas rättfärdiga gärningar. (1917: *de heligas rättfärdighet.*) Översättningen av det grekiska ordet *dikaioma* är omtvistat och översatt med såväl ”*de heligas rättfärdighet*” som med ”*de heligas rättfärdiga gärningar*”.

– *Gr dikaioma* = stadga, föreskrift, dom, rättfärdig handling, laglig fordran eller rättighet. I texten är ordet en pluralform och skulle egentligen betyda *rättfärdigheter*, men en sådan översättning är ej möjlig i vårt språk, ej heller i engelskan.

1. De heligas rättfärdiga gärningar. Översättningen motiveras alltså av att det grekiska ordet *dikaioma* står i pluralis. Eftersom som vi inte har rättfärdig i pluralis har man därför översatt det med rättfärdiga gärningar, där pluralformen kommit med. Man har även helt riktigt påpekat att tron utan gärningar är död. Men samtidigt finns risken att den översättningen får många att tro att det är goda gärningar som ligger till grunden för inbjudan till Lammets bröllop.

2. De heligas rättfärdighet. Översättningen ser till hela sammanhanget. Dräkten var given till de heliga och inte något som de bjudna hade förtjänat genom goda och rättfärdiga gärningar. Den vita dräkten var resultatet av att ”*två sina kläder och göra dem vita i Lammets blod*”. Upp 7:14

Pluralformen indikerar endast att det här gällde många individers rättfärdighet – hela brudeskarans. Det grekiska ordet *dikaioma* betyder inte bara rättfärdig handling, stadga och föreskrift utan även en laglig rättighet och dom. Detta stämmer med evangeliet ty vi har blivit förklarade rättfärdiga i den rättfärdiggörelsedom för oss som Kristus vann åt oss på korset. Vi har genom tron på Kristus en laglig rätt att bära de vita kläderna som är en symbol på den tillägnade men ej förtjänade rättfärdigheten i Kristus.

SALIGA ÄR DE BJUDNA

19:9 Och ängel sade till mig: ”Skriv: Saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid.” Och han sade till mig: ”Detta är Guds sanna ord.”

Och ängeln sade skriv. Synen av ängeln den 70:e synen. Ängel nr 47. Röst nr 47. Det 11:e ”skriv!” Uppmaningen finns på följande bibelställen:

RUTA 78: **TOLV GÅNGER BLIR JOHANNES BEFALLD ATT SKRIVA**

1. Att skriva hela U-boken. 1:11.
2. Att skriva ”*vad han har sett och vad som är och vad som skall ske här efter*.” 1:19.
- 3-9. Att skriva till var och en av de sju församlingarna = sju ”skriv” k2-3
(Förbjuden att skriva om de sju åskorna. 10:4)
10. Att skriva om ”*de saliga döda i Herren*”. 14:13.
11. Att skriva om ”*de saliga som blivit bjudna till Lammets bröllopsfest*”. 19:9
12. Att skriva om att ”*Gud gör allting nytt*” och att ”*det har skett*”. 21:5, 6
– Endast ”de sju åskornas proklamation” blev Johannes förbjuden att skriva ned, vilket gör den saken särskilt hemlighetsfull. Den återkommande uppmaningen att skriva betonar betydelsen av vissa moment.

Saliga. Detta är den fjärde saligprisningen i U- boken. Se kommentar till Upp 1:3

Saliga de som är bjudna. Uttrycket ”bjudna” har av en del uttolkare ställts i motsats till ”bruden” och därmed delat in deltagarna i olika fraktioner såsom bruden, bröllopsgäster och tjänare. Det finns ingen egentlig grund för en sådan uppdelning, ty alla som är frälsta och har *tvagit sina kläder rena i Lammets blod, Upp 7:14*, får bära den vita dräkten som är ett kännetecken på bruden och får vara med i den stora brudeskaran.

– Den enklaste förklaringen till de båda uttrycken bruden och de bjudna (bröllopgästerna) är att bruden betecknar allt Guds folk som en helhet och de bjudna betecknar de enskilda medlemmarna.

Till Lammets bröllopsmåltid. Det står aldrig Kristi bröllopsmåltid. Lammet påminner oss alltid om att det är Kristi försoning, symboliserad i det slaktade Lammet, som är grunden för brudens frälsning och salighet.

* När skall Lammets bröllop firas? Om församlingen och alla GT:s heliga får göra sin himmelsfärd före vedermödan får de tid på sig för att förbereda för festen. Men de får vänta på alla dem som blivit frälsta under vedermödan med dess många martyrer för att skaran skall bli fulltalig. Därför kan ej bröllopfesten bli förrän alla är församlade i slutet av vedermödan vilket även texten anger. Lammets bröllop är den sista stora händelsen omnämnd just innan Kristus skall återvända till jorden med sina mångtusent

heliga. Skall hela brudeskaran följa Lammet till jorden? Jesu lärjungar och alla de som blivit martyrer under Antikrists terrorregim skall regera med Kristus på jorden. (Matt 19:28, Upp 20:4)

Bröllopsmåltid. Här betonas bröllopfesten som följer på bröllopet. Fest och högtid är ett stort tema i GT:s gudstjänstordning. Utöver sabbaten hade Herren förordnat att hans folk skulle ha sju årliga festliga högtider.

RUTA 79: **DE SJU HÖGTIDERNNA ENLIGT LAGEN**

Påskan innehöll tre högtider:

1. Det slaktade Lammets måltid, påsk (*hebr Pesach*) till minne av förlösningen från slaveriet i Egypten. Det är en sinnebild på vår frälsning från syndens slaveri genom Lammets blod. 2 Mos 12:11

2. I sju dagar firades det osyrade brödets högtid till minne av uttåget från Egypten och att Guds folk är avskilt från världens "syndiga surdeg". 2 Mos 23:15

3. Förstlingskärvens högtid firades på den åttonde dagen av det osyrade brödets högtid och syftar fram mot Kristi uppståndelse såsom "*förstlingskärven*" från de döda på "den åttonde dagen" av den judiska påskan år 33= söndagen (den första veckodagen).

De andra högtiderna var:

4. Pingsten (*gr pentecoste*, dvs 50 dagar efter påsk) en skördefest, då man offrade det första av grödan. En bild på den kristna församlingens födelse på pingstdagen år 33* som den första skörden i världseangelisationen. Judarna firar sin pingst även till åminnelse av lagutgivningen på Sinai, 50 dagar efter uttåget ur Egypten, då Gud genom Mose gav dem lagen på två tavlor av sten under blix och dunder från skyn. Detta hände ca 1666 f Kr.

* På den 50:e dagen efter Jesu död hördes ett dån från himlen, och tungor som av eld satte sig på hans lärjungar och de började tala främmande språk och profeterade. Bokstavslagen hade i ett nu förvandlats till andelag, en lag som har gjort oss fria från syndens och dödens lag, så att lagens krav på rättfärdighet kan uppfyllas hos oss som lever efter vår ande och inte efter vår köttliga natur. Jer 31:31-34; Rom 8:2-4

5. Nyårsfesten eller basunklangens dag firades till minne av Guds skapelse och är en förebild på basun-klangen vid Kristi tillkommelse då världen skall födas på nytt. – Alla dessa fester var påbudna enligt Mose lag. Gud ville att hans folk skulle få uppleva feststämning genom att han då på ett särskilt sätt uppenbarade sin härlighet ibland dem. En dag skall det bli en fest i himlarnas rike vars like aldrig har funnits. Matt 20:29, Luk 22:18

6. Den stora försoningsdagen då försoning bringades för allt folket, en förebild till att Kristus har bringat försoning för oss – *en gång för alla*.

7. Lövhyddohögtiden firades i åtta dagar till minne av ökenvandringen och är en bild på vår pilgrimsvandring på jorden.

Detta är sanna Guds ord. Allt Guds ord, hela Bibeln, är sanna Guds ord. Det kan finnas skenbara felaktigheter och motsägelser i Bibeln, men vid närmare analys visar det sig att Bibeln i minsta detalj är fullt trovärdig och sann.

* Det finns många svårtolkade och svårförklarliga ställen, men det beror mera på vår egen mänskliga begränsning. Ju mer man under bön tränger in i bibel-sammanhangen och får se helheten i framställningen, desto mer öppnar sig svaren på de svårtolkade bibelställena. En del problem kan uppstå genom felaktiga tolkningar

**Jesus var omkring trettio år när han började sin gärning. Luk 3:23*

av grundtexten vid översättningen, men Bibeln som urkund kan jag personligen inte finna något fel på. Den är tvärtom ett enastående mästerverk på samstämmighet, korrekthet och harmoni från dess första sida till den sista.

* Om hela bibeln är Guds ord, varför då denna markering om att *detta är sanna Guds ord*. Jag tror att förklaringen är den att Gud vet om våra mänskliga svagheter om att ifrågasätta även vad apostlarna fått uppenbarat. Särskilt en sådan märklig sak som ett himmelskt bröllop, som inte finns omnämnt någon annanstans i Bibeln, kan därför behöva en särskild försäkran att detta inte är några fabler utan verkligheter.

JOHANNES BLIR ÖVERVÄLDIGAD OCH TILLRÄTTAVISAD

19:10 Och jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom. Och han sade till mig: "Nej, inte så! Jag är Guds tjänare liksom du och dina bröder, som har Jesu vittnesbörd. Gud skall du tillbe. Jesu vittnesbörd är profetians ande."

Och jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom. Och han sade. Den 48:e rösten.

Att Johannes föll ned för att tillbe ängeln beror säkert på att han trodde att den som talade till honom var en gudomsperson, antingen Kristus eller den helige Ande. Röstten kom från tronen (v5) och förut hade befallningen att skriva antingen utgått från Fadern på tronen eller från Kristus.

– Det finns ett par exempel i GT på hur människor faller ned inför änglar, men det var i betydelsen att visa respekt och inte för att tillbedja. 3 Mos 22:31; 1 Krön 21:16 Det är helt uteslutet att Johannes medvetet skulle göra sig skyldig till att tillbedja en person som han visste var en ängel

– Såväl i GT som i den kristna tron finns det ingen plats för tillbedjan av någon utom Gud själv. Johannes misstag blev omedelbart tillrättaviserat med en förklaring på vem talaren var – en Guds tjänare liksom han själv. Se kommentar till kapitel 22:8d. **Ängeln är en Guds tjänare liksom Johannes.** Frågan om huruvida ängeln är en återlöst människa är svårt att få riktig klarhet uti. Om citatet *som har Jesu vittnesbörd* även syftar på ängeln kan man dra den slutsatsen att han är en återlöst människa, ty att ha *Jesu vittnesbörd* är liktydigt med att ha mottagit Andens inneboende som en gåva, vilket är ett signum på en återlöst människa.

Jesu vittnesbörd, är liktydigt med den helige Ande, som är profetians Ande. Att ha "*Jesu vittnesbörd*" innebär att äga Andens inneboende som vittnar:

- med vår ande om att vi är Guds barn. Rom 8:16
- om att Jesus har uppstått från de döda. Rom 8:9-10
- om att Jesus är Guds son. 1 Joh 5:9-10
- om att vi har evigt liv i Guds son. 1 Joh 5:11

Profetians Ande är ett av de många namn som finns på den helige Ande:

RUTA 80: **NAMN PÅ DEN HELIGE ANDE**

<p>1. Löftets Ande 2. Sanningens Ande 3. Nådens Ande 4. Livets Ande 5. Barnskapets ande 6. Härlighetens Ande 7. Visdomens Ande 8. Uppenbarelsens Ande 9. <u>Profetians Ande</u> 10. Hjälparen 11. Tröstaren 12. Hugsvälaren</p>

– Profetians Ande framtonar den sida av den helige Andes verksamhet som framställer sanningen i uppenbarelsens ljus. Det var när Profetians Ande var över profeterna som de fick sina inspirerade budskap som bildar vår Bibel. Det är när en enskild kristen får vittnesbördet i sitt eget inre av Profetians Ande som hon blir fullkomligt viss på sin frälsning och att det som står i Bibeln är sant.